

1971 г. 10 епр

Сведения, получени от ДОНЧО ПАЛАВЕЕВ на 3.II.1971 г.

Трима души французи една вечер се отбили в Копривщица, влезли в ресторанта и си поръчали нещо за консумация. Това беше преди 5-6 години. Единият от тях е директор на едно дружество за строеж на апартаменти за работници и служещи. Това дружество се субсидира 30% от държавата и затова неговите апартаменти струват 30% по-евтино. Самите те не строят, а възлагат на предприемачи по отделно всички работи. Затова всичко се извършва в срок – иначе санкциите са много големи. И така те правят 3000-4000 апартамента на година. Това дружество бива създадено от Де Гол. То не е капиталистическо дружество, защото не реализира печалби. На някои граждани то прави и вили. Когато ходих в Париж аз имах възможност да видя едно такова жилище – изписано е много добре, всяко кътче е рационално използвано. Вторият беше помощник на този директор, а другите двама бяха издатели.

Имаме в Копривщица един, който, дойдат ли гости, особено чужденци, отива при тях, сяда на масата им и се мъчи да завърже разговор. Този човек седнал при тях, после дошли лекарят и зъболекарят. Те, за разлика от първия, знаят малко френски. Към 11ч., след като яли кашкал и пили сливовица и си пийнали, решили да дойдат при мене като човек, който знае френски. Беше август месец. Аз си бях легнал. Жена ми ги посрещна, покани ги на двора, аз станах и отидох при тях. Седях до два часа. Нашите хора донесоха още сливовица. Така се завързаха с тях моите връзки. Те постоянно от тогава ме поздравяваха по различни поводи, но аз нямах достатъчно сили да водя с всички тях постоянна пречиска.

Като отидох в Париж, аз се обадих на директора. Той дойде да ме види и ме покани на гости, За да отида в Париж всъщност той ми изпрати покана. Редът беше такъв – можеше да кани само този, който има там имущество. Жми Свидетелство за престой.

Трите момичета на моя зет се родиха там и не знаят български, а големият син, който замина от тук на шест години разбира по малко. Всички вече са френски поданици и имат право да избират. В къщи се говори на френски.

Този французин дойде пак на другата година в България, но взе френски паспорт, на който пишеше че иде на гости в Копривщица при мен за 15 дена. Идва сам. Каза, че тук е много хубаво, но е много далече, Ходил беше до Будапеща при приятелско семейство. Остана само пет дена, защото бързаше да постъпи на работа през месец август, а искаше да мине пак през Будапеща.